



PROP DE VOSALTRES

Les comunitats davant Setmana Santa

D'aquí a uns dies tots els cristians participarem en les celebracions de la Setmana Santa, que tenen un significat molt especial perquè actualitzen la Passió, Mort i Resurrecció de Jesucrist. Són dies molt intensos en què culmina i conclou la preparació que cada un de nosaltres ha realitzat durant la Quaresma. Almenys, aquest era i és el seu objectiu. Hem utilitzat aquest temps per aprofundir en els aspectes bàsics de la vida cristiana, que ha d'assemblar-se en tots els seus extrems a la del Senyor. Per això, comptem de manera permanent amb la Paraula de Déu que ens orienta i amb els sacraments que ens enforteixen. Tant en Quaresma com per Setmana Santa. En aquest sentit és bo que tots participem en les celebracions parroquials.

És cert que, al llarg dels segles, les comunitats cristianes, en el seu afany d'acceptar i anunciar els detalls de la vida del Senyor, han recorregut a tots els mitjans artístics al seu abast: obres pictòriques i escultòriques, composicions musicals, obres de teatre i pel·lícules de cinema... per fer visible la seva presència i aprofundir en el seu missatge. Amb les seves aportacions han enriquit el patrimoni de la cultura universal i han aconseguit que moltíssimes persones s'emocionessin amb les grans intuïcions bíbliques i tradicions cristianes. Les confraries i germandats existents en la nostra geografia eclesial, especialment les de Setmana Santa, han contribuït també a proclamar aquest mateix coneixement i experiència cristiana a tota la nostra societat. Exhibint els «passos» o escenes del Senyor, ajuden a contemplar els seus sentiments (el dolor, la soledat, l'alegria...) i les seves actituds (negació, traïció, oració...), a interioritzar-los i a seguir les petjades, els passos, del Redemptor.



A la nostra diòcesi són presents diverses **confraries, congregacions i germandats**, que aquests dies cobren un fort protagonisme en ocupar-se de l'organització externa dels actes de la Setmana Santa. No sembla que tinguin inconvenient a manifestar públicament la seva fe. Certament, també durant la resta de l'any hi ha preocupació per l'atenció espiritual de tots els confreres i germans. Són associacions públiques de fidels amb una clara finalitat: viure i fer viure l'Evangeli del Senyor. Tenen, a més, una intensa vinculació parroquial: es reuneixen en els seus locals, el consiliari els acompanya, i desenvolupen les mateixes activitats catequètiques, litúrgiques o caritatives que els altres feligresos.

Des d'aquestes línies voldria transmetre una invitació a tots els membres de les confraries i les seves famílies, en el sentit que la seva par-

ticipació en els diferents actes programats fos conscient, constructora de comunitat i evangelitzadora. Que la seva presència no es reduís a solemnitzar externament la celebració, sinó que la seva actitud, nascuda de la fe, els fes augmentar cada dia la seva proximitat a Jesucrist i al proïme, escoltant i llegint la Paraula de Déu, alimentant-se amb els sacraments i procurant la fraternitat humana que neix de la caritat de Crist. Estic segur que, d'aquesta manera, a més del nostre agraïment per la seva tasca, les confraries viuran amb una gran alegria i entusiasme les seves obligacions cristianes, participant amb tots els membres de l'Església en la missió evangelitzadora a la qual ens crida el papa Francesc.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

CONFERÈNCIES QUARESMALES

Organitzades per l'Arxiprestat Seu Vella i obertes a tothom

TEMA

Exhortació Apostòlica
AMORIS LAETITIA



LLOC: Església de Sant Pere.
DIES: 27, 28 i 29 de març.

NOTÍCIES

Conferències quaresmals

Com en els darrers anys, l'Arxiprestat de Seu Vella ha organitzat unes conferències per ajudar-nos a viure el temps de Quaresma amb major profunditat. Enguany el tema de fons és l'exhortació apostòlica *Amoris Laetitia*.

—**Dilluns 27 de març, a les 19.30 h.** «Família, espai de creixement i progrés personal». Conferència a càrrec dels membres de la Delegació Diocesana de Família i Vida.

—**Dimarts 28 de març, a les 19.30 h.** «La Paraula de Déu, vida i entranya per a la família humana». Conferència a càrrec de Mn. Daniel Turmo.

—**Dimecres 29 de març, a les 19.30 h.** «L'Església, família de Jesús per a que el món tingui vida abundosa». Conferència a càrrec del Sr. Bisbe Salvador Giménez.

Cada dia, a les 19 h, celebració de l'Eucaristia.

CERCA DE VOSOTROS

Las comunidades ante Semana Santa

Dentro de unos días todos los cristianos participaremos en las celebraciones de la Semana Santa, que tienen un significado muy especial porque en ellas actualizamos la Pasión, Muerte y Resurrección de Jesucristo. Son días muy intensos en los que culmina y concluye la preparación que cada uno de nosotros ha realizado durante la Cuaresma. Al menos, ese era y es su objetivo. Hemos utilizado este tiempo para profundizar en los aspectos básicos de la vida cristiana, que debe parecerse en todos sus extremos a la del Señor. Para ello, contamos de manera permanente con la Palabra de Dios que nos orienta y con los sacramentos que nos fortalecen. Tanto en Cuaresma como en Semana Santa. Ahí radica la insistencia en la bondad de participar en las celebraciones parroquiales.

Es cierto que, a lo largo de los siglos, las comunidades cristianas, en su afán de aceptar y anunciar los pormenores de la vida del Señor, han recurrido a todos los medios artísticos a su alcance: obras pictóricas y escultóricas, composiciones musicales, obras de teatro y películas de cine... para hacer visible su presencia y profundizar en su mensaje. Estas aportaciones han enriquecido el acervo de la cultura universal. Han conseguido que muchos se emocionaran con las grandes intuiciones bíblicas y tradiciones cristianas. Las cofradías y hermandades existentes en nuestra geografía eclesial, especialmente las de Semana Santa, han contribuido también a pregonar ese mismo conocimiento y experiencia cristiana a toda nuestra sociedad. Exhibiendo los «pasos» o escenas del Señor, ayudan a contemplar sus sentimientos (el dolor, la soledad, la alegría...) y sus actitudes (negación, traición, oración...), a interiorizarlos y a procurar seguir las huellas, los pasos, del Redentor.

En nuestra diócesis están presentes diversas **cofradías, congregaciones y hermandades**, que en estos días cobran un fuerte protagonismo, preocupándose de la organización externa de todos los actos de la Semana Santa. No parece que tengan inconveniente en manifestar públicamente su fe. Ciertamente, también durante el resto del año existe preocupación por la atención espiritual de todos los cofrades y hermanos. Son asociaciones públicas de fieles con una clara finalidad: vivir y hacer vivir el Evangelio del Señor. Tienen, además, una intensa vinculación parroquial: se reúnen en sus locales, el consiliario les acompaña, y desarrollan las mismas actividades catequéticas, litúrgicas o caritativas que los demás feligreses.

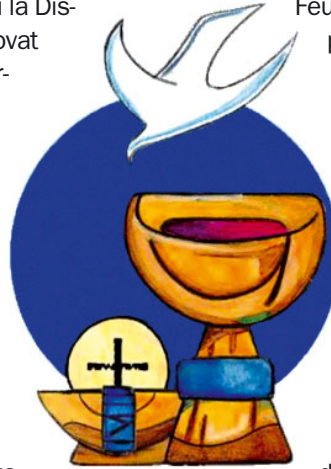
Desde estas líneas, quisiera transmitir una invitación a todos los miembros de las cofradías y a sus familias, en el sentido de que su participación en los diferentes actos programados fuera consciente, constructora de comunidad y evangelizadora. Que no se redujera su presencia a solemnizar externamente la celebración, sino que su actitud, nacida de la fe, les hiciera aumentar cada día su cercanía a Jesucristo y al prójimo, escuchando y leyendo la Palabra de Dios, alimentándose con los sacramentos y procurando la fraternidad humana que nace de la caridad de Cristo. Estoy seguro que, de ese modo, además de nuestro agradecimiento por su tarea, vivirán con una gran alegría y entusiasmo sus obligaciones cristianas y participarán con todos los restantes miembros de la Iglesia en la misión evangelizadora a la que nos llama el papa Francisco.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lérida

Canvi en la fórmula sacramental de la consagració del vi a la missa

La Congregació per al Culte Diví i la Disciplina dels Sagraments ha aprovat la traducció al català de la fórmula sacramental de la consagració del vi a la missa. Així ho ha fet saber, aquest passat 3 de març, la Conferència Episcopal Espanyola al Bisbat de Lleida.

Segons la nova traducció, el text de la consagració serà el següent: «Preneu i beveu-ne tots, que aquest és el calze de la meva Sang, la Sang de l'aliança nova i eterna vessada per vosaltres i per molts en remissió dels pecats.



Feu això, que és el meu memorial». L'aprovació d'aquesta nova traducció coincideix amb l'entrada en vigor de la tercera edició del *Missal Romà* en castellà a partir de les misses vespertines del diumenge 1 de Quaresma, el dissabte 4 de març, i el seu ús serà obligatori a partir d'aquest moment en totes les misses que se celebrin en llengua espanyola en les diòcesis d'Espanya, segons decret del president de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), cardenal Ricardo Blázquez Pérez.

Segona tertúlia del Moviment de Professionals Catòlics de Lleida

Unes cinquanta persones van assistir, el passat dimarts 27 de febrer, a la tertúlia organitzada pel Moviment de Professionals Catòlics de Lleida amb el títol «Què fer en un temps d'incertesa?». La trobada va comptar amb la participació de la psicòloga Marta Trepal.

Trepal va començar la seva intervenció recordant que «la tercera part de la humanitat viu en la pobresa». En aquest sentit, va dir, «si ens definim com a creients, les realitats que ens envolten ens fan mal». «Són realitats incòmodes, perquè no hi podem fer gran cosa». I va destacar que «surt molt car psicològicament guardar les coses (els sentiments) en un calaix, perquè has de fer un esforç perquè estigui tancat». A continuació, Trepal va fer una reflexió



sobre l'ansietat: «a través d'ella el nostre aparell psíquic ens diu alguna cosa».

La psicòloga, però, va destacar que «el dolor psíquic no és necessàriament negatiu». «La solució fàcil és l'activisme, i la societat en què vivim ens ho facilita». A la llarga, però, «perdem el contacte amb el nostre interior. I és en el nostre interior que tenim la font de la vida, li podem dir com vulguem, i, per trobar-la, ens cal fer silenci...».

Marta Trepal va destacar que «la por i l'ansietat són inevitables». De fet, segons la psicòloga, «cal valentia per viure sentiments desagradables i no defugir-los», definint-la com la «fortalesa de suportar el dolor».

La seva recepta va ser fer silenci, «donar-nos silenci per deixar parlar la Presència de Déu». «Les crisis són —va dir— una ocasió...», i va apostar a «perdre la por a expressar el que pensem i sentim».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «La Quaresma és un nou començament, un camí a un destí segur: la Pasqua de Resurrecció, la victòria de Crist sobre la mort» (1 de març de 2017).

@Pontifex: «Déu ens és sempre fidel i mai no deixa d'estimar-nos, de seguir les nostres passes i de seguir-nos quan ens allunyem una mica» (2 de març de 2017).

@Pontifex: «El dejuni no és només privar-se el pa. També és partir-se el pa amb el famolenc» (3 de març de 2017).

@Pontifex: «La Quaresma ens adreça una forta crida a la conversió: som cridats a tornar cap a Déu amb tot el cor» (4 de març de 2017).



«Celebrar filosòficament vol dir pensar»

El filòsof Josep Maria Forné va impartir, el passat 2 de març, una conferència dintre del cicle organitzat amb motiu del 25è aniversari de l'IREL.

Aquest filòsof i professor ha sabut exposar una reflexió filosòfica com a forma de celebració, amb un desenvolupament del discurs carregat de coneixements i de reflexions molt encertades. En primer lloc, ha aclarit el significat de la disciplina de la filosofia i la seva relació amb la celebració. Un punt molt important del seu discurs és la nostra «capacitat de fomentar i perfeccionar la recerca per trobar un objecte de valor pel qual celebrar». «Tenim realment, —va dir— raons bastant convincents per fer-ho». «Un cop trobat l'objecte de valor, hem de cercar el mètode de convertir-lo en un fet, i aquest mètode,



de, sense cap mena de dubte, pot ser la filosofia.»

I va prosseguir, «per celebrar un determinat fet hem de tenir en compte els aspectes més rellevants que el componen. En primer lloc, un ritual, és a dir, una sèrie de pautes i criteris determinats que hem de seguir. En segon lloc, hem de tenir molt present la importància de la formalitat. I, en últim lloc, crear un context adequat i una bona comunicació entre l'oficiant i l'espectador.»

Durant la seva exposició es va fer referència a diferents actituds filosòfiques respecte a la forma de celebració. Plató afirmava que la vida val la pena si la pensem, perquè «celebrar filosòficament és pensar.»

**Paula Martínez Álvaro
Boyana Lachezarova Bagloeva**

Batejats en Crist: concert-pregària per la Unitat dels Cristians

L'església de Sant Joan ha estat el marc de la celebració d'un concert-pregària extraordinari. Hi han participat sis corals vinculades a confessions cristianes amb presència al nostre Bisbat, amb l'acompanyament a l'orgue de Lluís Climent.

L'acte ha comptat amb la presència del bisbe Salvador, el vicari general Mn. Josep Anton Jové, Mn. Joan Mora, i la delegada d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós, Francesca Agustí.

Com a representant de les autoritats i de la societat civil, Josep Maria Forné ha pronunciat unes paraules de benvinguda i ha presentat les corals. Cada grup ha portat a l'altar un símbol del culte cristià.

Seguidament, cada coral ha fet la interpretació del seu propi repertori. Tot seguit, els sacerdots representants dels grups religiosos, P. Daniel Simon, P. Taras Kogut, Mn. Joaquim Mesalles i Mn. Paul Feheta, han cantat un himne de la seva litúrgia al presbiteri. A continuació, tots els cantaires han avan-



çat junts cantant a una sola veu el Pàrenostre, fins a situar-se al presbiteri. D'allí estant, han fet la interpretació d'una peça final referida a les paraules de Jesús al sant Sopar: «Que tots siguem u», seguida de «Batejats en Crist», ambdues musicals per Mn. Joaquim Mesalles. Aquest darrer tema s'ha cantat a cànon amb tots els assistents.

El bisbe Salvador ha lliurat als sacerdots i representants de cada coral un obsequi de record de l'acte i, seguidament, ha pronunciat unes paraules de cloenda.

REFLEXIONS

Més estimar-te i seguir-te

En Joan sentia una inquietud, una necessitat d'aprofundir en la fe, veure què li demanava Déu en aquest moment de la seva vida. Contrastar-la amb l'Evangelí. Estava disposat a posar-hi temps, reflexió, silenci, pregària. Li van parlar dels exercicis espirituals de sant Ignasi. Cercà informació. Llegí en una pàgina web: «Si un vol desenvolupar aquella manera humana que s'inspira en Jesús de Nazaret i el seu Evangelí, cal també que recorri a una pedagogia que l'ajudi a l'art de viure. Això vol dir: conèixer més personalment l'Evangelí i la persona de Jesús, confrontar-se amb Ell i la seva Paraula, descobrir per on enfocar la pròpia vida en la societat actual amb esperit solidari, exercitar-se en la pràctica de la reflexió, del coneixement propi i del treball de les actituds humanes més bàsiques. No són ni cursos, ni discursos, sinó una pedagogia pràctica per a la realització d'una experiència plenament personal sota el guiatge d'una persona experta». «Això pot ser el que busco, la resposta a les preguntes que em faig d'un temps ençà», pensà en Joan.

Les possibilitats de realitzar els exercicis ignasians són diverses. Es poden fer en recés i silenci durant un mes, durant cinc o vuit dies, en grup o individualment. També en la vida ordinària, dedicant-hi un temps diari integrable en les ocupacions habituals, fent espai per a una conversa setmanal amb l'acompanyant. Tres recessos de cap de setmana, en grup, completen l'itinerari de l'experiència. A l'hora de cercar la modalitat a seguir, convé veure quina s'adapta més bé a la persona i al seu moment i situació personal i espiritual.

En Joan escollí seguir els exercicis en la vida ordinària. A hores d'ara, el curs ja avançat, ha participat en dos dels recessos previstos i, a més, dedica amb constància una estona diària a la pregària personal, de bon matí, abans d'anar a la feina i cada setmana veu el seu acompanyant entre una mitja hora i tres quarts. Comenten el desenvolupament de l'experiència, les dificultats, els moments reeixits... «M'omple molt començar el dia amb la petició preparatòria de la pregària d'aquesta setmana: «Senyor, et demano que et conegui internament, a tu, que per mi t'has fet home, per tal que més t'estimi i et segueixi». «Qui ens separarà de l'amor de Crist? [...]. Però, de tot això, en sortim plenament vencedors gràcies a aquell qui ens estima» (Rm 8,35.37).

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► Diumenge, 26 de març:

—A les 17 h, Eucaristia a la Basílica de la Sagrada Família de Barcelona.

► Dies 27, 28 i 29 de març:

—A les 19.30 h, conferències quaresmals. Pquia. de Sant Pere.

► Dijous, 30 de març:

—A les 19.30 h, recital poètic «Més enllà de les nostres paraules». Organitza IREL. Espai-Orfeó.

► Dissabte, 1 d'abril:

—A les 22 h, Adoració nocturna. Paròquia de Sant Pere.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-54]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. St. Guntram (Gontran), rei franc; St. Sixt III, papa (romà 432-440); St. Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jo 5,17-30]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg., a Toledo.

30. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Benjamí, diaca i màrtir (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, verge romana i màrtir; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

ABRIL

1. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; beat Nuño Álvares Pereira, religiós carmelità.

2. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.20-27.33b-45)]. Sant Francesc de Paòla (1416-1507), ermità, fund. Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard.

Diumenge IV de Quaresma

COMENTARI

Vés a rentar-te a l'aigua de l'Enviat



La predilecció de Déu pels més dèbils és nota constant en la història bíblica de la Salvació: Abel, Jacob... Així David, *el més petit dels fills de Jesè, el bethlemita*, serà l'elegit que Déu vol per rei del seu Poble: *l'home veu només l'exterior però Déu veu el fons del cor. Ara que esteu en el Senyor sou llum.*

Així el cristià participa de la *bondat, justícia i veritat* simbolitzades en la *llum*.

Viviu com els qui són de la *llum*. L'originalitat de l'himne d'Ef és en identificar la *llum* amb Crist resuscitat.

La tradició evangèlica narra curacions de cecs simbolitzant la ceguesa espiritual.

Jn subratlla al màxim la dificultat en presentar la d'un *cec de naixement*.

Qui va pecar perquè nasqués cec: *ell o els seus pares?* La pregunta reflecteix la mentalitat segons la qual la malaltia és càstig pel pecat.

La resposta de Jesús és contundent: *No ha estat cap pecat ni d'ell ni dels seus pares, sinó que és perquè es manifestin en ell les obres de Déu.*

Jesús no mira el passat de l'origen de la malaltia sinó el present del cec que no pot demanar allò que desconeix (la visió), i així és Jesús qui pren de fet la iniciativa per donar-li allò que el cec no demanà ni tan sols somniava.

La seva nova vida lluminosa li ve de l'encàrrec: *Vés a rentar-te a la piscina de Siloè —que vol dir l'Enviat.*

L'autèntica piscina-bassa d'aigua que *renta* fins a donar llum és Jesucrist a qui Jn presenta sovint com *l'Enviat del Pare*.

L'ex-cec, curat amb l'aigua de l'*Enviat*, veurà progressivament Jesús com un *home* (v. 11), un *profeta* (v. 17), el *Fill de l'home* (v. 17) a qui *va adorar* (v. 38).

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16,1b.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i vést-te'n. T'envio a casa de Jesè, el bethlemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el féu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure.

El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu fosc, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometem en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Aleshores escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Vés a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «Enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veïem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el sóc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

▶ Lectura del primer libro de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí». Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor». Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijes en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, mas el Señor mira el corazón». Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a éstos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor, que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngele de parte del Señor, pues es éste». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz.

Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas.

Pues da vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 9,1.6-9.13-17.34-38) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ése el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios. Porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ése es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.